

СТИЦАЊЕ БЕЗ ОСНОВА КАДА ЈЕ РАСКИНУТ УГОВОР О ДОЖИВОТНОМ ИЗДРЖАВАЊУ

Када се није остварио основ који је био договорен између парничних странака, дошло је до неоснованог обогаћења једне стране, у којој ситуацији је та страна дужна да врати другој страни примљено.

Из образложења: Парничне странке су се усмено договориле да тужилац издржава туженог и да му тужени за узврат препише кућу, тако да је тужилац туженом од усменог договора па до 2008. године укупно дао износ од 15.616,00 еура. Странке нису закључиле писмени уговор о доживотном издржавању, већ је тужени сачинио завештање. Тужени је у међувремену отуђио кућу која је била предмет договора и од добијеног новца је купио плац и направио викендицу, коју је уписао на своје име. Пошто међу странкама није закључен писмени уговор о доживотном издржавању, како су се странке усмено договориле, правилан је закључак првостепеног суда да се није остварио основ који је био договорен између парничних странака, па је правилном применом члана 210 и 214 ЗОО тужени обавезан да тужиоцу исплати примљени износ од 15.616,00 динара.

(Пресуда Основног суда у Сомбору број П. 1850/12 од 14.02.2012. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду број Гж. 1951/12 од 23.05.2012. године)